

SENEGAL. DESEMBRE 2005
per Manel Broch

Pròleg

Fa quatre dies em va telefonar en Jordi Baldrich. Em volia fer saber que en el seu domicili de Dakar que m'havia ofert en la nostra breu trobada en el viatge a Camerun no hi hauria ningú. Em truca des de Sabadell i m'ofereix les claus de l'habitatge. Li agraeixo molt el gest i que es recordi de la seva oferta d'allotjament, però declino fer-ho.

1 • Dimarts, 27 de desembre de 2005

BCN-LISBOA-DAKAR

El Martí Montaña ens porta al Pep Montes, la Núria Gómez i a mi en la furgoneta fins l'aeroport, com ara fa un any quan vam anar a Marroc. També l'acompanya Paco Farreño.

TP 737 BCN – LIS 19.50 – 20.35 (- 1 hora)

TP 209 LIS – DKR 21.45 – 01.45

Viatgem amb Transports Air Portugal (TAP).

El passatger del meu costat del vol a Dakar és Oumar Sall, un jove senegalès que fa deu anys que treballa a Lleida. Intercanviem adreces. Li faclito els noms dels companys de Lleida. Parla el català de forma molt fluida i correcta.

Les tres caixes que protegeixen les bicicletes són l'únic equipatge que facturem i que arriba a Dakar sense complicacions.

Primer pas: canvi de moneda. Els 600 euros que canviem a 655 francs per euros que haurien de ser 393.000 francs es queden en 380.000 francs CFA.

Segon pas: el taxi per anar fins l'hotel Océan a uns 3 km de l'aeroport que demanen 15.000 F en paguem 5.000 F. Tenen el preu fixat en 3.950 F en trajecte nocturn per ho carreguen en l'equipatge i les bicicletes són un gran embalum i una molt bona excusa per apujar els preus.

Tercer pas: a l'hotel demanen 30.000 F per habitació. Fem posar un matalàs i paguem 33.000 F. El preu és elevat però és el preu de la capital. Ens posem a jeure a les quatre de la matinada. Els avions s'enlairen i aterren passant per sobre el sostre de l'hotel.

2 • Dimecres, 28 de desembre de 2005

Simplement és una qüestió de punt de vista. Quan no fem res diem que estem perdent el temps, però l'estona que ha transcorregut entre ficar-nos al llit i fer-se de dia ha estat molt ben aprofitat, hem recuperat el cos del cansament del viatge. A dir veritat, no és que haguem fet res, hem dormit que és la segona funció vital més important dels sers vius, ja que la primera és respirar. Totes altres funcions passen a un tercer terme.

A l'hotel ens guardaran les caixes de les bicicletes per al viatge de tornada. A la mateixa porta de l'hotel comencem les negociacions pel trasllat fins a Tambacouna (Tamba). Inicialment ens demanen 100

mil francs. Nosaltres n'ofereim 40 mil. No arribem a cap acord i anem a la "gare Pompiers". EL xicot de la recepció ens acompanya. Ens demana que si ens aconseguim un bon preu, si li podem pagar el taxi de tornada. Ens fan pagar 7.500 pels tres més 9 mil pel "baggage". Total 31.500 F. Com no tenim monedes el xicot de la recepció (Pierre) posa els 500 f, quan li dono 2.000 diu que és massa. Finalment accepta. Carreguem i esperem. Esperem dues hores per posarnos en marxa. Sort que només cal omplir set places. A migdia engeguem. L'estada a la "gare" resulta molt distreta només observant a la gent, és un espectacle sense pagament d'entrada.

Enllaunats en els seients del darrere (són els pitjors) del set places fem el viatge quasi sense parades. Pel camí veiem bastant sovint ramats d'ovelles molt nombrosos sembla com si hagués d'haver un mercat per la regió (1). Tot indica que hi ha molt de comerç amb el corresponent interès econòmic i molta prosperitat, encara que als ulls de l'uropeu i la seva mentalitat consumista no sigui capaç de copsar-ho.

(1) Dies més tard ens assabentariem que estan preparant la gran festa del món musulmà on es sacrifica el corder. És el Tabaski.

Es fa de nit i encara no arribem a Tamba. Després de circular hora i mitja de nit el vehicle ens deixa a la "gare". Poc més tard ens instal·lem al Niji hotel. són dos quarts de nou.

3 • Dijous, 29 de desembre de 2005

TAMBACOUNDA-VELINGARA

a les nou del matí deixem enrere Tamba en direcció sud. La carretera està asfaltada amb pocs trams malmesos pels forats. Els pocs pendents que hi ha per la ruta són tan suaus que ens permet avançar amb rapidesa. Parem una estona a Gouloubou per prendre un refresc i per contemplar el riu Gàmbia que es creu per un magnífic pont tot just a la sortida de la població. El poc vent que s'aixeca ens és favorable. El sol ens escalfa a un nivell inusual per al mes de desembre. No trobem parades per comprar fruita i reposar. Arribem a Velingara a un quart de tres.

95,19 km	21,48 km/h	4 h 25 min
----------	------------	------------

Anem a parar a l'hotel "La Paillote". Per iniciar el regateig la senyora propietària ens demana 13 mil per persona que fa un montant de 39 mil. Després baixa a 20 mil per acabar ho deixa a 18.800 F. Li expressem la nostra opinió de que és car per el que ens ofereix. Contesta afirmativament, però no baixa. Ens quedem ja que sospitem que no hi ha altre indret on anar (després comprovaríem que hi ha un campament) (2). Hi ha gent disposada a cobrar preus europeus a canvi de quasi cap servei. De fet i en essència no hi ha gaire diferència amb el Niji Hotel de Tamba. Una habitació amplia amb tres llits i un bany desproporcionat de grandària. En aquest hi ha cagarades de ratolí, no hi ha tovalloles, quan tornem al vespre no hi ha llum (canvien la bombeta), tampoc hi ha ventilador i el que

duen quan el reclamem no funciona. Repeteixo, a l'hora de cobrar estan a l'alçada, després no ho estan ni s'esforcen per estar-ho.

Volíem anar a Kolda seguint l'antiga carretera, però el seu probable mal estat de conservació (sorra) i la manca d'informació fiable ens ho desaconsellen.

4 • Divendres, 30 de desembre de 2005

VELINGARA-KOLDA

De bon matí deixem l'hotel "La Paillote". Encara és fosc.. Anem al restaurant on vam sopar anit. Ens va dir la noia que ens va atendre que a les set ens faria unes "omelettes". Ens ho vam creure per que ens convenia i pel sopar senzill, barat i bo. Decidim aprofitar la fresca del matí, ja que ahir vam quedar una mica "rostits" pel sol africà. Ja esmorzarem quan puguem. El cel està esteranyinat, fet que també ens afavoreix. Quan hem recorregut 30 km a Koukané parem a fer una truita. La ruta és poc transitada i en força bon estat fins a la meitat del trajecte on comença ha haver força forats a l'asfalt. Cinc quilòmetres més enllà estan tots els sotracs reparats.

El paisatge, sense ser monòton, no varia gaire, però la quantitat i varietat d'ocells el fan molt atractiu. A Davo fem un refresc, ja hem recorregut la meitat del trajecte. Tornem a la carretera a la una. A aquestes hores no circula ningú, tothom està a cobert, sota una bona ombra. Nosaltres no ens podem permetre aquest luxe. Volem arribar a Kolda.

Ens hem creuat amb un francès que viatja en solitari. Porta ja un mes voltant pel Senegal i ara se'n va cap a Malí.

Arribem a Kolda a tres quarts de quatre. Anem a l'hotel Moya. Ens atenen de manera ràpida i efectiva. Ens adjudiquen la mateixa habitació que vaig ocupar el maig de 2004 amb Marc Peñaranda i Jordi Farré.

130,17 km	20,19 km/h	6 h 27 min
-----------	------------	------------

5 • Dissabte, 31 de desembre de 2005

KOLDA-SEDHIOU

L'hotel Moya ha estat el més barat de tots els que hem ocupat. Això no vol dir que hagi estat el pitjor, ni molt menys, ja que en conjunt és recomanable. La discoteca annexa del darrere ni l'hem sentit. La mesquita, prou allunyada per què els clams de matinada no molestin.

La ruta fins a Sedhiou que l'any 2000 era una carretera infernal, resulta que estan fent-la nova. Està impecable, a trams encara no hi ha la senyalització horitzontal, els punts quilomètrics estan pintats a l'asfalt i les fites encara per col·locar. Excepte dos ponts que estan acabant de construir tot l'asfalt és perfecte.

Hem parat a Diane Malary a esmorzar. quan duem uns 40 km que hem recorregut amb frescor intensa i bastant ràpids. Després el ritme l'ham marcat les parades. Unes noies en un pou d'aigua, un xicot senegalès que va estar treballant a Alcarràs, la

ventada de la collita de cacauets, les zones inundables, la varietat i quantitat d'ocells policromats i tot els paisatge que es va transformant per efecte de la presència de l'aigua.

Arribem a Sedhiou a les 13.00 hores. Anem al Palmier que tal com adverteix la guia han pujat els preus pels núvols. Demanen 20 mil per persona. Decidim veure altres opcions. Al carrer li preguntem a un home per un altre alberg on anar a dormir, agafa la seva motocicleta i sense dir ni paraula la posa en marxa i fa que el seguim. Ens condueix fins l'hotel Faradala, a l'entrada del poble. És un campament rudimentari (com també diu la guia) de tracte agradable. La relació qualitat/preu no és molt bona, però ens quedem. Tampoc hi ha el cuiner (a marxa't a Dakar). Passegem pel voral del riu.

88,20 km	19,71 km/h	4 h 29 min
----------	------------	------------

(3) Com a país pla, sense muntanya, hi ha moltes bicicletes, molta gent la fa servir. La major part de les bicicletes no duen fre al davant i moltes altres tampoc al darrere. Són autèntica ferralla sobre dues rodes.

6 • Diumenge, 1 de gener de 2006

SEDHIOU-MARSASSOUM-BIGNONA

No podia ser de cap altra manera. A la nit de cap d'any hi ha d'haver festa i hi ha hagut festa. No es concebeix una festa sense música i hi ha hagut música. Al poc de ficar-nos al llit ha començat a sonar. El volum alt, sense estridències, el ritme harmoniós, fins i tot agradable, suposa que ha ajudat a conciliar el son per que quan s'ha fet el silenci (a quarts de dues) m'he despertat (4).

(4) La Núria no opinava el mateix l'endemà.

La ruta de Sedhiou fins a Marsassoum està sense pavimentar. El tram des del transbordador fins a trobar al carretera transgambiana de Dakar fins a Ziguinchor tampoc està asfaltat. Per tant, avui hem rodat 70 km sobre terra vermella en un traçat sense ondulacions massa apreciables, que tot i estar en força bon estat ens ha fet anar bastant més lents. Tot l'itinerari és molt despoblat, només es creua dos petits nuclis poblats.

També ens ha fet anar lents el contemplar un seguit d'arbres de dimensions formidables, que a casa nostra obtindrien el qualificatiu de "monumentals". El veure famílies de simis, Creuar-se amb un senglar i la seva cria. Escoltar un innumerable nombre d'ocells que amb el seu cant polifònic han convertit la primera part de la jornada en una passejada amb banda sonora.

Per creuar el riu a Marsassoum ho hem fet amb piragua, pagant 10 vegades (4000 F) el cost del transbordador, que hauríem d'esperar tres hores. És la quota del turista. Tot i la acanada acabem fent intercanvi d'adreces amb el barquer. En arribar a Bignona, a les 13.00 hores, ens instal·lem a "Le Palmier" (5000 F per habitació)

87,03 km	17,49 km/h	4 h 59 min
----------	------------	------------

7 • Dilluns, 2 de gener de 2006

BIGNONA-ZIGUINCHOR-OUSOUYE

Ahir vam informar als responsables de “Le Palmier” que volíem sortir a les set del matí. Ens contesten que cap problema, que podrem sortir a l’hora. Sovint, passa que no hi ha formalitat amb l’horari. Avui, em temia que sortiríem tard, ja que abans de les set tot era tancat i barrat, però no hi ha hagut cap problema. Tanmateix li han retornat a la Núria una bossa que havia extraviat anit.

La ruta fins a Ziguinchor (pronunciat Zigui-anchor) és asfaltada i ràpida de recórrer. A uns 10 km arribem a una zona amb llamborda que travessa un terreny inundable, molt planer, molt extens amb manglars i moltes aus. En arribar a Ziguinchor anem a l’estació marítima per interessar-nos pel vaixell a Dakar. Excepcionalment aquesta setmana surt dimecres i no el dijous com és habitual. Aquest fet no és del nostre interès ja que arribem a Dakar massa aviat.

Truquem al contacte que em va facilitar el Jordi Baldrich. Quedem per veure’ns més tard a prop d’Oussouye (pronunciat Ossui). La carretera que uneix Ziguinchor amb Oussouye és plena de forats. Hem d’aplicar-nos per poder contemplar el panorama, a la vegada que veure els ocells i no caure dins dels molts clots. A prop d’Oussouye (a 10 km) en creuar un pont l’asfalt desapareix i de sobte ens trobem davant d’un terreny que en el seu dia havia estat enquitranat que ara esta totalment esmicolat que a més està sobre un ferm de forma d’ones semblants al fibrociment (“tôle ondulee”) que dificulta la marxa i de quina manera. Triguem de l’ordre d’una hora per fer aquest tram del recorregut. Abans d’entrar a Oussouye al costat d’un rètol del campament preguntem pel “flexa” (que és com es conegut el Josep Maria). Dóna la coincidència que la noia és neboda de la dona del nostre amfitrió. Entre ella i un altre emissari ens acompanyen fins a la casa. El Josep Maria resulta ser natural de Tiana, casat amb una senegalesa i afincat des de fa sis anys en aquest racó de la Casamance.

73,06 km	18,46 km/h	3 h 57 min
----------	------------	------------

Ens instal·lem en l’improvisat hospedatge. Anem a peu fins al centre de la població per tal de poder menjar alguna cosa abans de l’hora de sopar. No ho aconseguim, ja que al primer que preguntem ens porta a casa seva on la seva família ens prepara un àpat improvisat, se’l coneix pel nom de “Alfa” es guanya la vida fent de guia per la regió i amb la seva família fa bastants dies que conviu un jove mallorquí d’origen familiar multinacional. El pare italià, la mare holandesa, la germana francesa, els avis... Tornem a la casa de nit a la llum dels frontals prudentment ens havíem endut.

8 • Dimarts, 3 de gener de 2006

OUSOUYE-ELINKINE-CACHUANE-CAP SKIRING-OUSSOUYE

Totes les dades que ens donaven per fer una ruta circular a través de la zona del delta eren força decebedores. Ningú ens augurava poder creu el canal entre Elinkine i Cachuane, doncs no hi ha cap transport fluvial regular i els preus que ens diuen estan fora de la nostra previsió de despeses. No obstant, iniciem la ruta amb el convenciment que si no van prou rodades les tasques tornem enrere.

Després d’esmorzar anem fins al centre d’Oussouye per seguir cap a Molomp. Hi ha uns 10 km. Preguntem per Julio, que és qui fa de guia de les cases que es poden visitar. Ens aten el seu germà, ja que ell està absent.

Continuem fins a Elinkine disposats a negociar per una piragua per poder passar a l’altre costat del riu (uns 10 km). Anem una mica espantats pels preus i per les dificultats que trobaríem. El primer preu és de 10 mil F, ni discutim. Creuem fins a Cachuane junt amb dues holandeses.

Acostuma a passar que les dificultats estan on menys les esperes. Des que deixem la piragua cal seguir una pista amb tanta abundància de sorra que fa impossible mantenir-se sobre de la bicicleta (per sort no duen les alforges). Anem seguint camins alternatius que s’han fet a base de passar-hi la gent a peu. Cal anar en compte de no perdre el camí i no perdre contacte visual entre nosaltres, ja que la vegetació d’herbes altes (semblant a la sabana) dificulta la visió. Amb una marxa molt lenta i amb un esforç terrible arribem després de 10 km en aquestes condicions al poble de nom Diembereng, on tenim l’encert de parar a reposar i dinar.

Creiem que havíem arribat al bon camí que fàcilment ens conduiria fins a Cap Skiring. En continuar la pista segueix amb molta sorra, menys que en el tram anterior, però demanant un esforç constant per anar per terreny pla. Arribem a la costa atlàntica amb més de 40 quilòmetres. Cap Skiring ens decep bastant: un reguitzell de botigues de records i una renglera d’hotels pels turistes.

Com el sol va de baixa sortim decidits a no arribar a Oussouye de nit. Anem per bona carretera fins que veiem el rètol de “Kabrousse” on ens apercebem que no anem pel bon camí. Fem marxa enrere (un parell de km) fins a la poc visible i gens indicada cruïlla correcta. El que queda de la carretera que una vegada va estar asfaltada està tant fet malbé i forma les típiques ondulacions del fibrociment que alenteix la marxa fins a tal punt que temem no arribar amb claror de dia. Arribem a Oussouye amb les primeres foscores, contents per haver completat el circuit i cansats per la miserable carretera. Tornem a casa del “flexa”.

77,53 km	13,63 km/h	5 h 42 min
----------	------------	------------

9 • Dimecres, 4 de gener de 2006

OUSSOUYE-ZIGUINCHOR-DAKAR

Ens acomiadem de Josep Maria i de la Juliet. Tornem al tram de carretera sense asfalt, amb proliferació de les minúscules ondulacions que ens obliga a circular ben arrapats al marge, per la vorera per trobar el terreny més planer i més tou, ja que a la velocitat de la bicicleta és pràcticament impossible rodar per sobre les ones que forma el terreny. Els cotxes marxen a altes velocitats per anar rebotant de cresta en cresta. Hem sortit d'Oussouye a tres quarts de nou. Arribem a Ziguinchor a les onze. Ens dirigim directament a l'estació marítima. Comprem bitllet pel nou vaixell "Le Wilis" i facturem les bicicletes

40,69 km	18,28 km/h	2 h 13 min
----------	------------	------------

La travessia en vaixell pel riu Casamance segueix un traçat poligonal entre les voreres de gran amplitud de tot el delta. Passem molt a prop de l'indret on vam travessar un dels braços del riu entre Elinkare i cachuane. La marxa és lenta, sobre uns 10 km/hora. Hem sortit passades les 14.00 h.

En el vaixell es poden observar bastantes parelles mixtes entre europeus i africans amb predomini de les famelles blanques amb mascles negres. Sembla confirmat la informació de ser el Senehal un destí sexual per les senyores. Sense excepció l'europeu sempre és de més edat que l'africà.

Quan comença a fer-se fosc ja hem deixat enrere les aigües tranquil·les del riu per entrar en les poc agitades onades de l'Atlàntic. Hem pogut veure diversos dofins saltar per les aigües. Tenim bitllet de lliteres per tal de poder dormir tota la nit.

Un xicot nord-americà que està fent treballs d'extracció d'aigua per ONG's ens explica que el naufragi del Joola va ser quasi amb premeditació, doncs en un dels trajectes es va avariar un motor. Van continuar fins a port amb un sol motor. Però van tornar a navegar sense reparar el motor avariat, i es va avariar el segon motor. Van quedar a la deriva en un mar no massa tranquil sense cap mitjà d'emergència per auxiliar-los, i va passar allò que havia de passar: més de 200 morts...

10 • Dijous, 5 de gener de 2006

DAKAR

El Senegal ens segueix sorprenent, quasi sempre de manera agradable. No és una sorpresa que el vaixell arribi a Dakar dues hores més tard. Tot el contrari, ho fem a les set amb claror de dia. Desembarquem amb parsimònia. Un autobús ens espera per dur-nos a la terminal de passatgers. Nosaltres ens fem l'orni i esperem per comprovar com descarreguen les bicicletes. Ningú ens increpa mentre esperem plantats com estaquirotos i els altres passatgers van omplint el bus que fa viatges fins a la terminal.

Quan un empleat que sembla dirigir les operacions de descàrrega ens senyala apareixen les bicicletes, ens les entreguen i ens recomanen que seguint la tractora

que arrossega els equipatges arribarem a la terminal. A la terminal ens comproven que les bicicletes coincideixen amb el tiquet de facturació i al carrer sense més tràmits administratius. Per cert el sistema de facturació està informatitzat amb equip d'alta tecnologia i el fan funcionar de meravella.

Passem el matí fent tombs per Dakar amb les bicicletes ja que tenim l'hotel a Yoff i a l'hotel les caixes per l'emalatge de les bicicletes. Seguim tota la carretera de la cornisa fent parades sovint fins arribar al barri dels artesans. Fem una visita bastant breu i anem a dinar. Per anar fins a Yoff continuem el passeig de circumval·lació que ens permet evitar el trànsit més dens del centre i també passar per la porta de totes les residències dels embaixadors i de la màxima concentració de blancs de tot el Senegal. En arribar a l'hotel Océan hem recorregut 32 km. Les caixes de les bicicletes estan esperant-nos, no les han llençat.

Al vespre ens visita Ibrahim Ndao que va fer de guia en un viatge a una companya de treball del Pep. Li han portat uns regals. Dóna mostres de ser una persona seriosa i molt competent. En una llarga i cordial conversa ens va aclarint algunes de les coses que no entenem del país. Ens informa que tot i la gran quantitat d'escolars que veiem hi ha un 40 per cent que no hi assisteix i que les noies no hi van (zones rurals). De l'abandonament de nadons i dels tràmits d'adopció d'infants dels que ell és una part integrant. Sobre la festa del Tabaski (sacrifici del corder) del món musulmà.

11 • Divendres, 6 de gener de 2006

DAKAR

Avui tenim tot el dia per davant per passar-lo a Dakar. EL vol surt a les 02.55 de la matinada de demà. Ens ho prenem amb calma. Esmorzem a l'hotel. Ens informem del bus que ens pot dur fins al centre. Són la línia 3 dels de color blanc i la 8 dels blaus. Aconseguim un doble objectiu, viatjar com ho fan els senegalesos que habiten Dakar i les rodalies integrant-nos en l'ambient i ocupar més temps per fer el trasllat d'una manera més distreta que en un taxi. També estalviem, ja que tenim poca liquidesa de francs.

El bus 3 ens deixa al garatge Petersen prop del mercat Sandaga. Hi ha molt de moviment de gent, ens diuen que hi ha tanta aflluència degut a la festa del "Tabaski" que tot el món islàmic la celebra sacrificant un corder ("mouton").

Dinem al restaurant "? II". Presenciem des de l'interior la oració que omple tot el carrer i paralitza el centre de la ciutat. Fem un itinerari pel palau presidencial, la catedral i la "gare" del bus a Yoff. El trajecte de tornada és molt lent degut a una monumental caravana. Sopem en un local proper a l'hotel Océan.

Les anècdotes que més impacten en un viatge acostumen a ser les dels aeroports, per que sempre són desagradables. Abans de les dotze (24.00 h) som a l'aeroport. Ens posem pegues per entrar ja que

anem massa aviat. La cua del mostrador de la TAP canvia de lloc. Som els primers. Poc després de les dotze, quan volen iniciar les operacions de facturació hi ha un bloqueig en la tramitació. Pensem que hi ha problemes amb les bicicletes, però sembla que hi ha problemes informàtics i retard en el vol 209 de Lisboa a Dakar que implica un retard en el nostre vol i perdre l'enllaç a Lisboa. El vol 210 previst per a les 02.55 passa a les 05.00 hores.

12 • Dissabte, 7 de gener de 2006
DAKAR-LISBOA-BCN

Si no vols quedar amb mal regust d'un viatge s'ha d'anar cap a l'aeroport com aquell qui puja al "tren de la bruixa". Se suposa que ha de fer por però acaba sent una diversió. Tnim una tarja d'embarcament amb el vol 210 per les 05.00. A tres quarts de cinc el vol 209 procedent de Lisboa encara no a aterrat a Dakar. La pantalla informativa segueix indicant que l'hora prevista és 4.50.

Estem a la sala d'espera B. Hi ha dues portes de sortida per embarcar: la porta 3 amb un rellotge que dona les 4.45 h i la porta 4 amb un altre que indica les 4.15 h. Si viatjar per Àfrica demana paciència, la dosi que cal administrar-se en els aeroports és superior.

Finalment a 6.30 h despeguem. A aquestes hauríem d'estar iniciant les operacions d'aterratge a Lisboa. Perdrem l'enllaç amb el vol TP-740 cap a Barcelona previst per a les 8.00 h. A Lisboa ens endosen al vol TP-738 per a les 14.00 hora local (+1 hora a BCN). Ens faciliten un tiquet per fer un mos al bar mentre esperem. A les 17.00 hores aterrem a BCN.

Els pares de la Núria ens venen a esperar amb el cotxe del Pep. Transportem les tres caixes al sostre en plan marroquí travessant la península cap a l'estret de Gibraltar.

Hotel Océan. Yoff (Dakar). BP 818 820 0047 – 820 00 77 – 820 27 37 (fax) hotelocean@sentoo.sn
Niji Hotel. Tambacounda. BP 119 981 12 50 – 981 29 02 – 981 17 44 (fax) nijihotel@sentoo.sn
Hotel Moya. Kolda. BP 14 996 11 75 – 996 18 75 (fax)
Jordi Baldrich jordibaldrich@hotmail.com
Josep Maria Galceran "flexa" - Juliet Oussouye – Ediongu 549 71 90 / 611 14 01 fle@cacauet.com

1. BCN – LISBOA - DAKAR	-
2. DAKAR - TAMBACOUNDA	-
3. TAMBACOUNDA - VELINGARA	90
4. VELINGARA - KOLDA	130
5. KOLDA - SEDHIOU	90
6. SEDHIOU - BIGNONA	90
7. BIGNONA – ZIGUINCHOR - OUSSOUYE	70
8. OUSSOUYE – CAP SKIRING – OUSSOUYE	80
9. OUSSOUYE – ZIGUINCHOR - DAKAR	40
10. ZIGUINCHOR – DAKAR	-
11. DAKAR	-
12. DAKAR – LISBOA - BCN	-
	590

ADRECES D'INTERÈS

Manel Broch Guimerà Avinguda Bac de Roda, 31. 08915 Badalona 93 395 13 91 - manelbroch@hotmail.com
Josep Montes Sant Gregori, 2 08915 Badalona 93 460 26 78 - josep_montes@hotmail.com
Núria Gómez Sant Gregori, 2 08915 Badalona 93 460 26 78 - nuria_gomez@hotmail.com